

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) Author(s):	Olesen, Amalie.; Af Amalie Olesen.
Titel Title:	<u>Soldat</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	Premiere 18.09.2015 på Aarhus Teater 2022.05.04
Fysiske størrelse Physical extent:	11 bl.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

SOLDAT

Af Amalie Olesen

(Et stille rum i en forladt bygning, der er halvvejs på sin lange rejse mod det endelige forfald. Mørkt. Mange steder kommer malingen af. Væggen er lyserød og falmer. Hist og her en enkelt kvadratmeter, hvor alt næsten er intakt. Et par møbler står som de altid har stået, bortset fra et. De andre står tunge på gulvet, som om de insisterer på stadig at gøre stuen hyggelig. Der er to døre. Den ene er placeret til venstre og er lukket. Den anden, midt på bagvæggen er blå og står på klem. Ved siden af den blå et vindue. Gardinet er revet itu, et stykke sidder fast i døren. Vinduet er forsejlet udefra med en træplade, bortset fra øverst i højre hjørne; lidt blegt eftermiddagslys kommer ind. Ruderne er intakte. Den lukkede dør går op. Tre børn kommer ind. Pigerne er klædt i ens kjoler. Drengen, som kommer sidst ind, ser sig om.)

KAY

Jeg tror man bliver syg, hvis man gør det.

ULRIKKE

Jeg kastet op.

EMMA

Det' fordi du har astma. Man ka' ik' bli' syg, det ka' man ik'.

ULRIKKE

Jeg kastet op lige dér.

KAY

Ad.

EMMA

Jeg har saft med, med solbær og en lommelygte.

KAY

Hva' ska' vi med lommelygten?

EMMA

Og så har jeg os' en pak' ty'gummi til bagefter.

KAY

Med hva' for en smag?

EMMA

Tutti frutti. Du må få hele pakken.

KAY

(Hentyder til det der skal spises.) Hvordan smager det?

EMMA

Ligesom bacon.

(ULRIKKE griner.)

ULRIKKE

Og så kilder det!

KAY

Ad.

EMMA

Ka' du ikke li' og blive kildet?

(EMMA begynder at kilde KAY. ULRIKKE hjælper til. KAY griner hysterisk, de andre griner med.)

KAY

(Grinende.) Stop, stop! Jeg mener det, la' være, la' være.

ULRIKKE

Sådan der er det. Og så bare indeni ens mund.

KAY

Det vil jeg ikke.

(Pause.)

EMMA

Du bli'r en dårlig soldat.

KAY

Jeg vil ik' være en soldat.

EMMA

Alle små drenge vil være soldater.

ULRIKKE

(Griner.) Han vil ik' være en soldat, han vil bare være en kylling.

KAY

Jeg har bare ik' lyst.

EMMA

Hvor meget skal du ha' Kay Kylling?

KAY

Hvad?

EMMA

Hvor mange penge? For at gøre det?

ULRIKKE

Gi' ham ti tusinde!

EMMA

Ti tusinde? Skal jeg gi' ham ti tusinde? Okay, la' mig se.

(EMMA tager tykke pengebundter op af tasken. ULRIKKE begynder at hoppe op og ned af begejstring.)

ULRIKE

Penge, penge, penge!

KAY

Hold op...

EMMA

(Tæller bundterne.) Seks tusinde, syv tusinde, otte tusinde, ni tusinde, ti tusinde. Værsgo!

KAY

De gælder ik' de penge.

EMMA

Nej ik' nu, men når inflammationen vender...

KAY

Den vender ik'. I har kun fået de penge, fordi de ik' gælder mere.

EMMA

Vil du ha' pengene eller hvad Kay Kylling?

KAY

La' være med at kalde mig det.

EMMA

Kalde dig hvad? Jeg sagde ik' noget.

ULRIKKE

Kyllingetissemand!

KAY

Ulrikke, hold kæft!

EMMA

Ja, Ulrikke, hold din kæft. Kyllinger har ik' tisse mænd.

EMMA

Hva' vil du så ha'?

KAY

Ikke noget. Jeg vil hjem.

EMMA

Du må slå Ulrikke i maven, hvis du gør det.

(**ULRIKKE** stikker maven frem mod **KAY** og lukker øjnene.)

EMMA

Tre gange.

KAY

Det vil jeg ikke.

EMMA

Kom nu, soldat.

ULRIKKE

Bare slå, Kay.

KAY

Nej.

EMMA

Kom nu, Kay. Slå hende.

(**KAY** tøver, så dasker han forsigtigt til **ULRIKKE**S mave. **ULRIKKE** begynder at grine. **KAY** griner med.)

EMMA

I' så kedelige. Jeg skrider. (Skal til at gå.)

ULRIKKE

Jeg går med, Emma, vent. (Går med.)

(**EMMA** åbner den dør de er kommet ind ad. **KAY** er på vej med dem. **EMMA** spærrer døren.)

EMMA

Ulrikke, tag tasken.

(**ULRIKKE** går over og samler pengene sammen og lægger dem i tasken. Imens;)

KAY

Ska' vi gå hjem?

EMMA

Du ska' ik' med. Du må blive her, lille Kay.

KAY

Må jeg ik' nok komme med?

EMMA

Nej det må du i hvert fald ik'.

KAY

Jeg går med. Du kan ik' stoppe mig, hvis jeg bare går med.

EMMA

Jeg låser døren. Døren den kan godt låses. Ulrikke, lad saftet og ty'gummiet blive til Kay.

ULRIKKE

Okay.

(**ULRIKKE** tager saften og tyggegummiet op ad tasken. Hun lader det stå på gulvet, **KAY** ser det. Så tager hun tasken med pengene, den er tung, og går over mod **EMMA**.)

EMMA

Farvel farvel, Kay.

(**EMMA** smækker døren. Lyden af en lås. **KAY** tager i døren. Den er låst. Han hamrer på den.)

KAY

Hallo? Luk op, luk op! Er I der?

(**KAY** lytter til døren. Pludselig kommer der en lyd fra rummet ved siden af. **KAY** ser derover, så vender han sig og hamrer videre, hårdere på døren.)

KAY

Emma! Emma, er du der? Luk op!

(Intet svar.)

KAY

Emma! Ulrikke! Er I der? Hallo? Vil I ik' åbne?

(Intet svar.)

Jeg skal nok! Jeg skal nok gøre det!

(Døren bliver åbnet. **EMMA** og **ULRIKKE** kommer ind.)

EMMA

Vi tager en lille én uden hår eller noget som helst.

ULRIKKE

Deres kløer og næb er også blødere, fordi de ik' er voksne.

KAY

Og skal jeg så tygge?

EMMA

Ulrikke tyggede på sin, men så' man os for dum.

(KAY griner.)

ULRIKKE

Den smagte faktisk godt!

EMMA

Som om!

(EMMA og KAY griner.)

ULRIKKE

Det gjorde den! Den smagte af bacon.

EMMA

Den smagte af tis.

(KAY griner.)

ULRIKKE

Nej det gjorde den ik'.

EMMA

Jeg slugte bare min, uden og tygge og så drak saft bagefter.

ULRIKKE

Det var fordi min var en stær og din var mindre. Din var en svale.

EMMA

Det har ik' noget med at det var en stær at gøre, Ulrikke. Men vi kan godt prøve at finde en svaleunge til dig, hvis det' det du helst vil ha'.

KAY

Okay.

EMMA

Men du må se hva' der er derinde.

KAY

Hvorinde?

EMMA

(Peger på en dør, der står på klem. Der er mørkt bag den.) Derinde.

KAY

Der vil jeg ik' ind.

EMMA

Jamen det er der, hvor de er. Redderne hænger i loftet.

KAY

Jeg går ik' derind.

ULRIKKE

Er du mørkerød?

KAY

Nej, jeg vil bare ik' derind.

ULRIKKE

Hvordan vil du så få fat på en?

EMMA

Det er en del af det. At finde den og du har jo lommelygten.

(Rækker lommelygten frem mod KAY, tænder den og lyser ham i ansigtet.)

EMMA

Der er ik' farligt, Kay. Jeg ved du ka'. Du' jo en mand, ik'?

(Pause.)

EMMA

Er du ik'?

(KAY tager lommelygten. Han vender tøvende om for at gå derind.)

ULRIKKE

Du tager den med herud, ik'? Så vi kan se dig spise den.

KAY

Ja ja, det ska' jeg nok.

(KAY går ind i rummet. ULRIKKE begynder at hoppe op og ned af begejstring, forsøgsvist lydløst. EMMA står og ser ind i rummet.)

EMMA

Shh...

ULRIKKE

Ka' du se ham, Emma?

EMMA

Ja. Det tror jeg.

ULRIKKE

Jeg håber han finder en. Tror du stadig de er der? Jeg håber de ik' er fløjet.

EMMA

Selvfølgelig er de der. Men de er nok større nu.

ULRIKKE

Hvor store tror du de er, Emma?

(Intet svar. EMMA ser ind i rummet.)

ULRIKKE

Hvor store er de, Emma?

EMMA

Hans hals er større end vores. Han er jo en dreng. Han kan sagtens klare en lidt større fugl.

ULRIKKE

Tror du de har hår på? Fuglene. Tror du?

EMMA

Hva' fanden?

ULRIKKE

Ka' du se ham?

EMMA

Nej. Lyset fra lommelygten er væk.

ULRIKKE

Er det?

EMMA

(Højt) Kay! (Intet svar. Højere;) KAAAYYY!

*(Intet svar. En **SOLDAT** kommer ud. Pigerne går et par forskrækkede skridt tilbage. **SOLDATENS** hår er vildt, øjnene udspilede. Han er mager og hans uniform er rodet. Han opfanger ikke pigernes tilstedeværelse. Vi ved ikke hvilken form for tilstedeværelse soldaten opfanger, eller hvilken form han selv repræsenterer. **SOLDATEN** ser ud i luften Et par øjeblikkes stilhed. Pigerne ser på ham, de er paralyserede, men ikke i trance.)*

SOLDAT

(Som om han afprøver sin stemme.) Uuu...

(Pause.)

SOLDAT

Huuu...

(Pause.)

SOLDAT

På madrasser. Og på væggene. Der er de. Og i loftet. De er i loftet.

(Pause.)

SOLDAT

I loftet hænger de. Der hænger de ned, det er rigtig nok.

(Pause.)

SOLDAT

Og så kroppen, ikke. Ligger der. Er død. Kroppen.

*(Pause. **EMMA** vågner af sin choktilstand, hun betragter **SOLDATEN**.)*

SOLDAT

Den døde. Den døde krop. Kroppen er helt død. Ganske...

(Pause.)

SOLDAT

Og den har kun én lyd, den krop. Og det er lyden af hjertet, kun hjertet. Men resten af kroppen er stille. En stille krop der ligger der.

(Pause.)

SOLDAT

Men ikke hjertet. Kroppen, men ikke hjertet.

(Pause. EMMA begynder at gå meget langsomt over mod SOLDATEN, mens hun ser på ham. ULRIKKE er fortsat lammet af synet.)

SOLDAT

Men kroppen. Men kroppen den er død og...

(Pause.)

SOLDAT

Så fuld af blod. Så fuld af blod, den krop.

(Længere pause.)

SOLDAT

Den er helt åben, forstår du. Som en frugt. Ribbene er skrællet åbent som et fad. Sprængt, brystet sprængt åben. Og så ligger det dernede. I midten af alt det åbne. Der ligger det, hjertet. Det ligger dernede og slår. Det slår hårdt og bliver ved. Det er alt, hvad det vil. Bare slå. Og den krop er så fuld af blod. Og det hjerte, ja bare det hjerte, ikke, i den døde krop der. Det levende hjerte i den døde krop. Mærkeligt ikke? Mærkeligt som det bare må slå.

(EMMA er helt henne ved SOLDATEN nu. Hun tager forsigtigt hånden op for at røre ved hans ansigt. SOLDATENS ser op, forskrækket. Han ser igennem EMMA, som så han noget bag hende. Hendes hånd stopper før den møder hans kind. Et kort øjeblik fornemmelse af øjenkontakt. Så vender SOLDATEN om for at gå tilbage ind i rummet.)

SOLDAT

Mærkeligt...

(ULRIKKE har stort set ikke rørt sig, hun ser mod døren, hvor SOLDATEN er forsvundet ind, stadig i chok. EMMA ser på sin hånd, som er frosset i luften på vej mod SOLDATEN. Hun stirrer på hånden i stilhed. Den bliver hængende i samme position, også da der kommer pludselige pippelyde fra rummet og KAY kommer ud med hånden lukket om en forskrækket fugleunge. Pigerne ser på KAY. Han smiler til dem. EMMAS hånd hænger i luften.)